

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 58. Ex quibus præcipuè libris vel Auctoribus solvenda sint dubia
Conscientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

duæ sententiæ utrimque probabiles, una pro, altera contra immunitatem Ecclesiasticam, legem pro immunitate censi debere favorabilem, & legem contra immunitatem esse odiosam, ideoque hanc restringi & illam semper ampliari debere, ac consequenter opinionem probabilem pro immunitate fieri velut certam & esse omnino sequendam. Denique de pœnitentia c. 2. ad dub. 6. ostendam, ubi sunt opiniones utrimque probabiles, per se loquendo, operandum esse potius secundum benignam.

461

Q. 58. *Ex quibus præcipue libris vel Auctoribus solvenda sint dubia conscientia.* R. *Iansenius in Augustino l. proœm. c. 9. col. 24. sic habet, arbitror S. Scripturæ libris, Conciliis, & primorum sæculorum PP. nos contentos esse debere: Havermans apud Fierlandt c. 3. §. 3. idem dicit, & lectionem Theologorum Scholasticorum ac Moralium reprobat, quia, inquit, antequam prodirent hi Auctores, debuerunt in Ecclesia Confessarii resolvere similes casus, ergo & nunc possunt sine illis. Eliz. 1. 6. q. 15. & 16. fulissimè contendit lectionem Scripturæ & Sacrorum librorum maximè necessariam esse Theologi Moralibus, eos autem libros Casistarum nequidem legendos esse, qui sua non probant ex libris istis sed ex puro suo ratiocinio: Et q. 17. contendit solam*

462

perfectumque Theologum Moralem. *Contrà est I. Etiam antequam SS. PP. essent, antequam esset S. Augustinus aliùsve Ecclesiæ Doctor, fuere Confessarii in Ecclesia, qui resolverent casus conscientia, ergo & frustra legentur isti SS. PP. 2. Ante librum Iansenii, ante Arnaldi tract. de frequenti communione, ante tyrocinium Havermanni, ante methodum Huyghens, ante specimina moralia Gabrielis similisve libros, Confessarii resolverunt casus, ergo & illi libri*

libri legi non debent. 3. Licet fateamur lectionem scripturæ & Sacrorum librorum esse utilissimam, ac etiam necessariam, tamen non ideo rejicienda est aliorum librorum lectio, tum quia illi ipsi libri Sacri explicatione egent, nec continent respectivè ad nos satis clarè omnia; tum quia ipsi SS. PP. inter se sæpe dissentiunt, & consequenter consulendæ sunt rationes ac Auctores alii. 4. Neque ex solis libris Sacris possunt resolvi omnes casus, uti evidenter patet consideranti omnes materias, nam quòd jus positivum attinet, patet multa accessisse & quotidie accedere; quod autem attinet naturale, dic mihi ex solis libris Sacris, quænam sit materia gravis furti, quænam peccata distinguantur specie & numero, quænam sint impedimenta Matrimonii, an census personalis sit licitus, an cambium Francofurtense, Placentinum, Venetum &c. 5. Prudenter præsumimus alios etiam Auctores legisse libros Sacros, & ex eorum mente loqui, licet brevitate causâ textus omittant, sic legimus Suarez, quem certum est legisse Scripturam, Concilia & PP. 6. Nobiscum sentiunt Sancti ac sapientissimi viri: S. Carolus Borromeus in Instr. Confessar. ait, omnes Confessarios, quamvis à nobis ut idonei semel admissi fuerint, tamen ob graves & diversos scrupulos, qui penitentibus in dies occurrunt, & plurimas difficultates sibi coherentes habent, præmonitos volumus, ut bonos & classici Auctores nonnullos, qui casus conscientie ex professo tractant, manibus continuè terant. S. Franciscus Salesius in suis Instruct. distinctè suadet lectionem Casuum, quos digessit Reginaldus: & Epist. 39. commendat librum Casuum Toleti, tanquam brevem, facilem, securum. Synodus Mechliniensis anno 1607. tit. 5. de Sacram. pœnit. c. 5. sic monet, magna oportet esse instructum scientiâ, qui de rebus maximis

463

R 2

ex

ex tempore iudicare debet, ideo Confessarii, quibus non hominis sed Dei iudicium exercendum est, & quidem de animabus pretioso IESU Christi sanguine redemptis, lectioni eorum librorum, unde necessariam sibi scientiam hauriant, diligentissimi vacare merito debent utpote directorii Polanci, Manualis Navarrae aut eius compendii Summae Toletae, Enchiridii Binsfeldii & similium. Rectè monet S. Athanasius d. 2. contra Arrianos his verbis, ne susinueritis eos, qui novis rebus student, etiamsi doctrinae ex Sacris litteris scribant, ne susinueritis hoc genus scriptorum, etiamsi voces orthodoxa fide loquantur, ne ita quidem loquentibus attenditis, non enim recto animo loquuntur, sed veluti indumentum ovium haec verba praefereunt.

464 Q. 59. Quinam precipuè ex Theologis modernis consulendi sint pro solvendis dubiis conscientiae. R.

§. I. Verricelli apud Moyam de op. prob. q. 4. n. 16. dicit consulendos Theologos, in quibus sit aequalis aut maior doctrina moralis quam scholastica similiter Bress. Bardi, Bonaspei apud Moyam n. 17. dicunt virum doctum in sola Theologia Scholastica non esse consulendum, nisi simul in morali ac casibus sit versatus. Addit Verricelli, scio frequentissime evenire, ut magni nominis Concionator magna doctrina reputetur, & sine difficultate ad eum tanquam doctissimum Confessarium recurratur, tamen ille in re morali ac casibus conscientiae minime versatus, sit revera indoctus, unde seculares falluntur putantes se doctissimum habere Confessarium. Inde infert Moya n. 18. & 19., quantam Reges & Principes debeant adhibere cautelam in deligendis sibi pro negotiis conscientiae Consiliariis & Confessariis.

465 §. II. Consulendi sunt etiam tales, 1. qui non
sunt